

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 63. Vapiscense Conciliabulum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII. prima jecerunt fundamenta ad bellum
 A. C. 1603. Bohemicum, quo postea Religionem
 Cæsarem, & Catholicos opprimere
 moliebantur.

§. LXIII.

Vapicense Conciliabulum.

*Thuan. l. c.
 Lud. Richeo-
 minus Gual-
 ter. Chro-
 nogr. Sæc.
 XVII.*

Eodem hoc anno seu quadragesimo
 quinto post Confessionem Calvini
 starum in Galliis acceptatam in eodem
 Mense Octobri Protestantes Ministri
 pinci in Delphinatu Conciliabulum
 lebrarunt, Præsidente Daniele Cham-
 Montlimensi Ministro. Confluxerant
 omni Regno etiam exteri, quod
 men minime oportuisset, Protestantium
 Ministelli, ibidemque de rebus tam
 disciplinam, quam doctrinam specta-
 tibus ingenti verborum, animorum
 contentione agebant. Præprimis
 suæ confessio in Galliis recepta
 batur, postmodum in variis colloquiis
 & conventibus rationes inita, ut
 fura, quæ inter Martinianos & Cal-
 nistas sive Zwinglianos viguit, con-
 poni posset; vel si ejusmodi unione
 sperare haud liceret, saltem ingen-
 rum acerbitas, quæ virulentis scriptis
 per totam Germaniam sparsis magis
 magisque indies excanduit, adhibito
 temperamento mitigaretur, ac propterea

Sæc. XVII.
A. C. 1603.

omnes & singuli Ministri monendi rogandique essent, ne suarum opinionum novitate ac diversitate ulterius Ecclesias turbare velint. Postea ad varios sectæ suæ articulos inter se controversos descenderunt, & præcipue Joannis Piscatoris Herbornæ Theologi, qui duntaxat Christi justitiam, quam in Cruce, non vero quam in vita exercuit, nobis imputari docuit, doctrinam detestati sunt, ac desuper Piscatori & Universitati rescribendum esse decreverunt: Demum admoneri Provincias jubebant, ut perpendant in Synodis Provincialibus, quibus verbis exprimi debeat articulus vigesimus quintus Confessionis, ut exprimamus quæ sentimus de Ecclesia CATHOLICA, de qua mentio fit in Symbolo, eo quod in præfata Confessione quicquid de ea dicitur, non de alia quam visibili & militante Ecclesia accipi queat. His propositis adjungitur præceptum, ut omnes veniant præparati ad hanc materiam. Cum autem hoc Symbolum de Ecclesia invisibili ne ullam quidem mentionem fecerit, & hi Ministri visibilem Ecclesiam, qualis ipsorum est, ante Reformationem invenire desperarent, mirum est, quantum hæc difficultas Ministellorum ingenia torserit. Præterea moniti sunt Pastores, ut inter concionandum parcius autoritate Patrum & Doctorum uterentur.

Hist. Eccles. Tom. LIII. Bb ren-

Sæc. XVII. rentur, ubi fatis memorabile est huius

A. C. 1603. Conciliabuli decretum circa articulum
trigesimum primum Confessionis de Mi-
nistrorum vocatione; cum enim que-
stio moveretur, *an expediret dicere, quod
primi Reformatores & Pastores reformarint
Ecclesiam, & docuerint vi vocationis
ab Ecclesia Romana acceptæ?* Synodus
respondit: *simpliciter illam (scilicet Re-
formationem) referendam esse ad voca-
tionem extraordinariam, non autem ad
quæ istius vocationis ordinariæ corruptæ.*
Decretum insuper, quod Baptismus in-
fantis Baptizati a Ministro nondum in-
bente ministerii vocationem, nullus
iterandus sit (*). Imposterum vero Pa-
storibus non amplius in Consistoriis
colloquiis, sed coram populo in ca-
solemni manus imponerentur. Atque
men vix verbis exprimi potest, quanta
livoris, odii & iræ impotentia alter
alterum seu Martiniani in reliquos de-
bacchati sint, eosque pejus ac ipsi
Catholicos odio habuerint, quocirca
Calvinistis e Palatinatu hac de causa
ad hunc conventum adventantibus, et
potissimum instantibus propositæ sunt
rationes & scriptæ Synodales literæ,
quæ tamen illam animorum acerbitate

(*) Vid. S. Aug. l. 2. contra epist. Parm.
c. 13. item Concil. Flor. in Instruct. Armen.

tem adeo non mitigarunt, ut ea femper magis magisque invalescere videatur: Insuper inter seipfos convenire haud poterant circa nomen *damnationis*, quod Christo in suo catechismo vulgari tribuebant. Nihilominus quamvis inter se tanta contentione dissenferint, in convitiando tamen summo Pontifice & Romana Ecclesia semper concordēs fuere, atque inter eos decretum, ut ad Confessionis capita adderetur, quod Pontifex Romanus sit Antichristus, eique notas a Daniele & in Apocalypsi designatas convenire, a cunctis constanter teneretur: Hac petulantia moderatiores offendebantur, iniquissimum reputantes, quod ubi Christiana Charitas proximum quemvis contumeliose lædere prohibet, illi, qui se Evangelicos dicunt, contumeliosam hanc vocem credendi necessitatem, per fidei Confessionem imponere non erubescant: Ipse quoque Rex Franciæ horum audaciam minime tolerandam censebat, anxiiisque curis desuper agitabatur, eoque Pontificius Orator de hac injuria graviter expoſtulasset. Hac de re in utramque partem varia fuere disputata, quæ tamen novum antiquis odiis scriptisque amarulentis hinc inde postea certatim evulgatis fomitem præbuere. Nihilominus Vapicenses Ministri ab

Bb 2

An-

Sæc. XVII.
A. C. 1603.

6. J. h. 2
1603
1603
1603
1603
1603

Sæc. XVII. Angliæ & Scotiæ Academiis necnon
 A C. 1603. Batavorum Lugdunensi, Genevensi
 Basileensi aliisque postulare audebant
 ut se ipsis aggregare, suasque operas con-
 jungere lubenter velint. Ita hominum
 multitudine firmandum, quod divina
 ordinatione institutum non est.

§. LXIV.

*Mahometis III. Turcarum Imperatoris
 obitus.*

*Spond. t. 3.
 Hist. Bar.
 Sleid. contin.
 p. 3. l. 9.
 Thuan.
 l. 130.*

Iteratis, quibus Turcæ afficiebantur
 cladibus haud diu supervixerat Ma-
 hometes Turcarum Imperator inter
 jusdem nominis Sultanos tertius: Na-
 tus erat is Patre Amurathe anno Chri-
 sti millesimo quingentesimo sexagesimo
 sexto, qui tamen ab ipsis ferme in-
 nabulis ferinam spirabat immanitate
 statimque ipso obtenti sceptri momen-
 septendecim fratres suos injectis cal-
 manicis præfocari, & alios quatuor
 Patri suo posthumos, ut eorum quatuor
 que prius editus erat, sic illos ab utroque
 in adjacenti fluvio tanquam catulos de-
 mergi jussit. Nec tamen domestica
 crudelitate contentus, anno Salutis pe-
 Christum reparatæ millesimo quingentesimo
 tesimo nonagesimo sexto cum ducentis
 mille Ottomanis contra Christianos Hun-
 garicam expeditionem fuscipere con-
 titi